

Från och med 2015 får vi en polismyndighet i Sverige

Utbildningen av alla blåljusförare måste förbättras

Från den 1 januari 2015 kommer den nya polisorganisationen träda i kraft. Tjuvoen polismyndigheter ska bli till en. Tanken är att de genom att få en central myndighet suddar ut gränserna mellan olika polisaktörer och göra det lättare att samarbeta likväl som att förutsättningarna att nyttja specialresurser blir bättre.

Den nya organisationsmodellen ger förutsättningar att ta tag i en fråga som hängt i luften i många år, men som aldrig fått en lösning. Det finns ingen central modell för vidareutbildning av blåljusförare. Under polisutbildningen ges en kortare utbildning av körteknik men hur den fortsatta träningsverksamheten för att förbättra körformågan hos poliser ser ut varierar i dagsläget kraftigt mellan olika länspolismyndigheter.

Varje år inträffar i genomsnitt 200 trafikolyckor där poliser är inblandade. Under perioden 2006 till 2010 rapporterades det in närmare 1 000 polismän som trafiksakadats i tjänsten. Det är oacceptabelt höga siffror som måste tas på allvar. Mot denna bakgrund har också åtgärder vidtagits. Som huvudsaklig åtgärd har polisbilar från och med förra året blivit utrustade med "svarta lådor" som ska hjälpa till

Lars-Axel Nordell
Riksdagsledamot (KD)
Bo Rudolfsson (KD)

Men mest önskvärt vore det att införa ett nationellt yrkeskompetensbevis för hela blåljussektorn – det vill säga polis, brandkår och ambulans.

att förklara olyckorna. Men en bättre förståelse för det exakta händelseförloppet vid varje olycka är knappast något som löser problemet i sig.

Huvudförklaringarna till de många problemen är en föråldrad förarutbildning, allt snabbare bilar och nyutbildade poliser med allt mindre körvana sedan tidigare. Statistik ger för handen att 17 procent av kvinnorna och sex procent av männen som antas till polisutbildningen har kört mindre än 100 mil. 46

EN POLISBIL UNDER UTRYCKNING. Många av dagens unga poliser har en begränsad erfarenhet av att köra bil.
Arkivfoto Bertil Ericson/TT

procent av kvinnorna, och 21 procent av männen, har kört mindre än 500 mil. Det innebär en väldigt begränsad körvana hos stora delar av poliseleverna vilket i sin tur kräver en förarutbildning som ser annorlunda ut än den gör i dag.

Justitieministern har tidigare, när problemet påpekats, hänvisat till att det äggar varje polismyndighet att vidareutbilda sin personal. I och med den förestående övergången till en enda polismyndighet förefaller det också naturligt att

införa tydliga nationella vidareutbildningar. Men mest önskvärt vore det att införa ett nationellt yrkeskompetensbevis för hela blåljussektorn – det vill säga polis, brandkår och ambulans. Ett certifikatssystem som garanterade en hög lägstanivå för alla som framför denna typ av speciella yrkesstrafik.

Blåljusfordon hamnar ofta i situationer där de måste köra på ett sätt som kräver en speciellt utvecklad körformåga. Om den saknas, eller är bristfällig, kan det

få ödesdigra konsekvenser. Vilket det också i ett rad uppmärksammade fall har fått. Det är hög tid att vi tar ett samlat, och nationellt, ansvar för att kompetenssäkra dessa förarutbildningar och därutöver införa ett certifikatsystem för blåljusförare.

LARS-AXEL NORDELL
Riksdagsledamot (KD)
Örebro län

BO RUDOLFSSON
Lokalpolitiker i Laxå (KD)
Ledamot av polisstyrelsen i Örebro län

Skolan behöver få arbetsro

Lennart Bondeson
(KD) svarar Yngve Bengtsson (FP) (2/4)

Det finns två huvudinvändningar mot förslaget till betyg från årskurs 4. Det saknar stöd i aktuell skol-forskning och ytterligare en reform skapar ännu högre arbetslastning för skolans lärare som redan upplever stor press. Arbetsro behövs i skolan!

Om det är något som påtalas med kraft från olika aktörer som fackförbund, akademi med flera så är det att politikernas förslag till skolutveckling måste vara starkt forskningsbaserade. Skolan kan inte vara vilken "försöksverksamhet" som helst där man kan föreslå reformer utan stöd i forskning. I vart fall finns det stor tveksamhet från många forskare. Då räcker det inte med att Folkpartiet "tror på" betyg från årskurs 4.

När hela skolans undervisning i alla ämnen till elever ska grundas på forskning och beprövad erfarenhet, varför ska då inte Jan Björklunds (FP) förslag om tidigare betyg också göra det?

Den andra huvudinvändningen handlar om skolans stora behov av arbetsro för att få tid till huvuduppgifter som gäller elevernas lärande samt den tid som behövs för att genomföra de olika reformer som riksdagen beslutat om.

Detta har regeringen sett och bekräftat och även föreslagit åtgärder för, och då blir nya förslag till reformer rent kontraproduktiva. Mitt råd till Yngve Bengtsson (FP) är att tillfråga skolans personal hur många som är positiva till en ytterligare en ny betygsreform.

Dagens Nyheter's ledare den 1 april belyser dagens skola och säger följande: "I dag duggar skolpolitiska utspel tätare än nationella prov, det har gått för fort – det är dags för reformstopp!"

Alla partier vill nog skolans bästa och därför borde stor försiktighet råda när det gäller förslag till nya reformer. Betyg från årskurs 4 är ett typexempel på förslag som aldrig borde lagts! Det är hög tid att återge skolan arbetsro igen.

LENNART BONDESON
Kommunalråd (KD)
Örebro kommun

NA misstänkliggör människor som jobbar i vården

En artikel i NA den 3/4 handlade om hur personal på ett av kommunens äldreboenden hade låtit bli att kasta mediciner som var helt felria.

Personalen framställdes ungefär som likplundrare. "Hemvården tog de dödas piller" var jätterubriken på första sidan. Självt har jag under många år gått otaliga ronder på äldreboenden och sett personal arbeta med yttersta kärlek och omtänksamhet som man i stället hade kunnat lyfta fram i denna fråga.

Mediciner som inte är utgångna tidsmässigt och öppnade, är fullt funktionsdugliga. Ibland kan man behöva prova någon medicin på en gammal människa någon dag eller två, för att se om den har effekt. Då händer det ofta att man lånar ut ett sånt förråd av ännu ej kastade, helt oanvända och fullt fräscha mediciner. Det kan också

Per Zetterlund
Distriktsläkare
Lindesberg

vara så, att en patient bara behöver ett par, tre tabletter för något akut besvär och då lånar man kanske också ut ett sånt förråd av helt och fullt perfekta mediciner. Alternativet är att i stället skriva ut en ny förpackning för kanske 400-500 kronor, som man sedan får kasta efter att ha använt bara enstaka piller. Sköterskorna har gjort detta av omtänksamhet om patienterna och samhället, som annars fått betala den nya förpackningen som sedan i sin tur får kastas nästan oförbrukad.

Dessa sköterskor framställs nu ungefär som tjuvar. Jag kan emellertid se att det som skett nu är något som sker dagligen på många äldreboenden och det sker därför att det i dessa fall

varit helt idiotiskt att kasta en obruten verkningsfull medicin och i stället köpa en exakt identiskt likadan.

För att ytterligare förnedra dessa sköterskor, som gjort sitt bästa för både patienter och skattebetalare, sätter man inne i tidningen den hemska rubriken: "Mediciner från döda återanvändes." Detta ger associationer till att medicinerna redan är använda och att man gått in till de döda och tagit från dem det som redan är begagnat en gång i deras kroppar och sedan ger andra.

Vidare har man skrivit artikeln under den återkommande överrubriken: "Underbemanning och tidsbrist i hemvården." Vad har detta med underbemanning och tidsbrist att göra?

Tyvärr förekommer det allt för ofta negativa artiklar i NA där man, oftast helt

Självt har jag under många år gått otaliga ronder på äldreboenden och sett personal arbeta med yttersta kärlek och omtänksamhet som man i stället hade kunnat lyfta fram i denna fråga.

orätfärdigt, misstänkliggör fantastiska, underbara människor som jobbar i vården och gör sitt bästa men som aldrig går ut och försvarar sig. Det är sorgligt.

Förelslår att NA skapar en artikelserie om allt fint som görs i vården i stället.

PER ZETTERLUND
Distriktsläkare
Lindesberg

SVAR DIREKT. Rubrikerna är satta utifrån vad det faktiskt handlar om och har täckning i artikeln. Mediciner från avlidna har använts eftersom personalen inte har kasserat dem, trots att det inte får gå till på det sättet.

Samtidigt står det uttryckligen i texten att personalens eget motiv till att man tagit till vara medicinerna har varit att hjälpa och att kunna använda medicinerna i nöd- och akutfall, till exempel när en patients läkemedel har tagit slut och det inte funnits tid att hämta nya på apoteket.

Högste chefen för kommunens vård och omsorg citeras också och säger att han tror att det handlar om just det, det vill säga ren omtanke, även om agerandet är oacceptabelt.

ANGELA HANAGARTH
Ställföreträdande ansvarig
utgivare NA